

Usnesení Okresní soud ve Frýdku - Místku ze dne 23.10.1997, sp. zn. 1 T 97/97, ECLI:CZ:OSFM:1997:1.T.97.1997.1

Číslo: 56/1998

Právní věta: Příslušný k rozhodnutí o navrácení lhůty k podání odporu je samosoudce soudu, který vydal trestní příkaz. Proti jeho rozhodnutí, ve kterém rozhodl o navrácení lhůty, není stížnost přípustná.

Soud: Okresní soud ve Frýdku - Místku

Datum rozhodnutí: 23.10.1997

Spisová značka: 1 T 97/97

Číslo rozhodnutí: 56

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Lhůty, Navrácení lhůty

Předpisy: 141/1961 Sb. § 61 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 56

Příslušný k rozhodnutí o navrácení lhůty k podání odporu je samosoudce soudu, který vydal trestní příkaz. Proti jeho rozhodnutí, ve kterém rozhodl o navrácení lhůty, není stížnost přípustná.

(Usnesení Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 23. 10. 1997 sp. zn. [1 T 97/97](#))

Okresní soud ve Frýdku-Místku zamítl žádost obviněného o navrácení lhůty k podání odporu proti trestnímu příkazu.

Z odůvodnění:

Okresní státní zástupce ve Frýdku-Místku podal dne 18. 7. 1997 u Okresního soudu ve Frýdku-Místku obžalobu pod sp. zn. 2 Zt 992/96, podle které byl obviněný J. M. stíhán pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zák. Tohoto trestného činu se měl obviněný J. M. dopustit tím, že dne 28. 12. 1994 v Bystřici nad Olší uzavřel zprostředkovatelskou smlouvu o koupi a prodeji motorového vozidla zn. Fiat Ducato, jež měl v pronájmu na základě leasingové smlouvy s Těšínskou leasingovou společností, přičemž předložil Dopravnímu inspektorátu Okresního ředitelství Policie ČR ve Frýdku-Místku falešné potvrzení o zrušení této leasingové smlouvy, na základě kterého došlo k přepisu vozidla zn. Fiat Ducato na nového majitele. Získané finanční prostředky z prodeje si

ponechal a ani je částečně nepoužil na úhradu dosud neuhrazených leasingových splátek. Těšínské leasingové společnosti tak způsobil škodu ve výši nejméně 172 400 Kč.

Samosoudkyně Okresního soudu ve Frýdku-Místku přezkoumala obžalobu okresního státního zástupce podle § 314c tr. ř. a ve smyslu ustanovení § 314e tr. ř. vydala trestní příkaz, kterým byl obviněný uznán vinným spácháním skutku uvedeného v obžalobě a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání devíti měsíců. Výkon trestu byl obviněnému podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Trestní příkaz byl obviněnému doručen dne 9. 9. 1997.

Okresnímu soudu ve Frýdku-Místku byl dne 19. 9. 1997 doručen odpor, který podal vůči výše uvedenému trestnímu příkazu obviněný. Tento odpor nebyl blíže odůvodněn a byl navíc podán opožděně, protože obviněnému uplynula zákonná lhůta k podání odporu dne 17. 9. 1997. Dne 23. 9. 1997 obviněný požádal o navrácení lhůty podle § 61 tr. ř., což odůvodnil tím, že v době od 11. 9. do 17. 9. 1997 pobýval služebně na území SRN, kde se účastnil jednání se svými německými partnery. Domníval se, že trestní příkaz byl doručen i jeho obhájci JUDr. A. G., který ho zastupoval a od kterého očekával, že ve věci učiní další potřebná opatření. Až během telefonického hovoru s JUDr. A. G. se dne 17. 9. 1997 dozvěděl, že trestní příkaz neobdržel, neboť byl již dříve z funkce ustanoveného obhájce odvolán. Urychleně se tudíž musel vrátit na území ČR a sám zpracovat písemný odpor, který ale nestihl podat dříve než dne 18. 9. 1997.

Podle § 61 odst. 1, věty první, tr. ř., zmešká-li obviněný nebo jeho obhájce z důležitých důvodů lhůtu k podání opravného prostředku, povolí mu orgán, jemuž přísluší o opravném prostředku rozhodovat, navrácení lhůty.

Okresní soud se proto zabýval důvody uvedenými v písemné žádosti obviněného ze dne 23. 9. 1997. Neshledal je důležitými ve smyslu § 61 odst. 1 tr. ř., a to z následujících důvodů:

Je nesporné, že obviněnému byl trestní příkaz ze dne 26. 8. 1997 doručen dne 9. 9. 1997 a že proti němu podal opožděně odpor. Soud zjistil, že obviněnému J. M. byl skutečně v přípravném řízení ustanoven obhájce JUDr. A. G., jelikož se jednalo o případ nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 tr. ř. Vzhledem k tomu, že došlo ke změně právní kvalifikace skutku a tím pominuly důvody nutné obhajoby, Okresní soud ve Frýdku-Místku dne 25. 6. 1997 v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 tr. ř. opatření o ustanovení obhájce JUDr. A. G. zrušil a tuto skutečnost oznámil obviněnému i jeho obhájci. Jelikož si obviněný nezvolil obhájce, který by jej dále zastupoval, trestní příkaz ze dne 26. 8. 1997 byl doručen pouze okresnímu státnímu zástupci a obviněnému. Podle názoru okresního soudu měl obviněný od 9. 9. 1997, kdy mu byl trestní příkaz doručen, dostatek času odpor proti trestnímu příkazu podat, případně věc prokonzultovat a zvolit si obhájce, který by za něj odpor podal, neboť dny od 9. 9. 1997 do 11. 9. 1997, kdy služebně odjel do SRN, byly dny pracovní.

Kromě toho soud poukazuje i na to, že obviněný jel do SRN jako soukromý podnikatel, aniž byl někým závazně na uvedenou cestu vyslán, přičemž mu již dva dny předtím byl doručen trestní příkaz, a proto mohl svou cestu do zahraničí odložit či zkrátit. Ze žádosti obviněného vyplývá, že se se svým bývalým obhájcem JUDr. A. G. spojil až poslední den lhůty, tj. 17. 9. 1997, což také svědčí o tom, že obviněný podcenil význam trestního řízení a k zameškání lhůty k podání odporu došlo z jeho vlastní viny.

Dále soud poukazuje i na tu skutečnost, že pokud obviněný ve své žádosti uvedl, že sám musel zpracovávat písemný odpor, což mu zabralo určitý čas, v daném případě obviněný podal zdejšímu soudu neodůvodněný odpor, jehož vypracování trvá zanedbatelný čas. Mimoto podle ustanovení § 60 odst. 4 tr. ř. by stačilo k zachování lhůty, aby své podání ve lhůtě podal na poštu a adresoval příslušnému soudu, nebo učinil přímo u soudu, který ve věci měl rozhodnout, anebo učinil ústně do protokolu u kteréhokoli okresního soudu.

Jelikož z výše uvedených důvodů se v daném případě podle názoru soudu nejedná o zmeškání lhůty z důležitých důvodů, soud podle § 61 odst. 1 tr. ř. žádost obviněného J. M. o navrácení lhůty zamítl. V poučení pak uvedl, že proti tomuto rozhodnutí není stížnost přípustná (§ 141 odst. 2 tr. ř. a contrario).